

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1Cb/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121424207
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2021:6121424207.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Ivanom Šepitom v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zast.: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s. r. o., advokátska kancelária, Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát, Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, v konaní o zaplatenie 761,45 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 761,45 eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V ostatnej časti súd návrh z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré mu je žalovaný p o v i n n ý zaplatiť vo výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 16.07.2021 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 761,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 761,45 eur od 13.05.2021 do zaplatenia a náhradu trov tohto konania.

2. Po skutkovej stránke žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že dňa 16.12.2020 došlo v Ružomberku k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky BMW X5, EČV: RK630AU, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť R - MÓDA, s.r.o., IČO: 44672811, so sídlom Pod Paračkou 62, 034 95 Likavka (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla Volkswagen Golf, EČV: RK173CB, v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Žalovaný uvedenú poistnú udalosť eviduje pod č. 8006741500. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odvieť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 92/2020 zo dňa 17.12.2020, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky Volkswagen Passat Variant BiTDi, EČV: ZA972JB, za nájomné vo výške 55,- eur bez DPH denne a za jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25,- eur bez DPH. V zmysle Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 92/2020 bolo náhradné vozidlo dané do užívania poškodenému dňa 17.12.2020. Nájom náhradného vozidla trval od 17.12.2020 do 13.01.2021 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise až do doručenia oznámenia o totálnej škode žalovaným, po ktoré nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného vozidla

bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia vykonávania svojej zárobkovej činnosti. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0042021 zo dňa 13.01.2021, splatnú dňa 20.01.2021 na sumu 1 565,- eur bez DPH za dobu užívania náhradného vozidla od 17.12.2020 do 13.01.2021, t.j. 28 dní. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, na ktorých náhradu nesie zodpovednosť poisťovňa žalovaného. Vynaložením predmetných nákladov na nájom náhradného vozidla poškodenému vzniká voči žalovanému nárok na ich náhradu. Poškodený dňa 13.01.2021 odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla vo výške 1 565,- eur bez DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z faktúry č. 0042021 v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.01.2021 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 1 565,- eur bez DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným, listom zo dňa 13.01.2021. Žalovaný listom zo dňa 28.04.2021 oznámil žalobcov, že dňa 27.04.2021 ukončil šetrenie poisťovnej udalosti a že poisťné plnenie predstavuje suma 803,55 eur. Žalovaný uviedol, že z fakturovaných 28 dní bolo priznaných 15 dní, a to od nahlásenia škodovej udalosti do oznámenia o neekonomickom oprave vozidla a bol tiež pripočítaný čas na doručenie tohto oznámenia poštou. Okrem toho žalovaný odpočítal zrážku v sume 41,81 eur predstavujúcu náklady, ktoré by vznikli užívaním poškodeného vozidla. Dňa 28.04.2021 žalovaný poskytol žalobcovi poisťné plnenie za nájom náhradného motorového vozidla poškodeným vo výške 803,55 eur. Žalovaný tak svojvoľne a bezdôvodne na základe individuálnych výpočtov zamestnanca, či likvidátora žalovaného o možnej dĺžke trvania nájmu, krátil poisťné plnenie, a teda konal v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poisťovňou žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 761,45 eur predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vo výške 1 565,- eur a poskytnutým poisťným plnením vo výške 803,55 eur. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila i súdna prax, v zmysle ktorej skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený tak v rámci jedného dokumentu súčasne uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a zároveň postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp.zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018).

3. K postupovanej pohľadávke žalobca uviedol, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poisťovnej udalosti zavinennej poisťovňou žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Újma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poisťovňou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo,

bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy, a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla po celkovú dobu od 17.12.2020 do 13.01.2021, kedy bolo doručené oznámenie žalovaného o totálnej škode, bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Dojednané nájomné vo výške 1 565,- eur, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp.zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn.: 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas doby, keď sa po nevyhnutnú dobu nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc, v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn.:13Cob/116/2018). S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia vo výške 761,45 eur žalobcovi ako postupníkovi, a to ku dňu 13.05.2021, nakoľko bol povinný poskytnúť poistné plnenie žalobcovi do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, t.j. po 27.04.2021. Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukázal na, v súdnej praxi vyslovený názor v obdobných súdnych sporoch, v zmysle ktorého pri akceptácii názoru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá mu bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, by v zásade poisťovňa bola hrozbou sankcie v podobe úroku z omeškania motivovaná iba k splneniu svojich nepeňažných povinností riadne prešetriť poistnú udalosť a výsledok oznámiť poškodenému, ale nie k plneniu svojej povinnosti peňažného charakteru, poskytnúť peňažné plnenie. Dovodené do ad absurdum - pre poisťovňu by bolo výhodné a priori každý poistný nárok odmietnuť a každú poistnú udalosť iba prešetriť, oznámiť poškodenému v každom prípade akékoľvek dôvody, pre ktoré odmieta poskytnúť poistné plnenie a poistné plnenie poskytnúť až v dôsledku podanej žaloby. Nie každý poškodený by svoj nárok uplatnil súdnou cestou a prípadné neuplatnené nároky poškodených by mohli prevýšiť eventuálne náklady poisťovne na úhradu trov konania žalobcov. Takýto postup poisťovne by podľa názoru odvolacieho súdu nebol v súlade so spravodlivosťou. Poškodený by bol tzv. nedobrovoľným veriteľom, t.j. veriteľom, ktorým sa stal nie na základe svojej vôle, ale nútene - nedobrovoľne, v dôsledku protiprávneho konania, z ktorého mu vznikla škoda. Navyše výklad, podľa ktorého by jedna kategória dlžníkov (poisťovne pri nárokoch z povinného zmluvného poistenia) bez legitímneho dôvodu z hľadiska možnosti uplatnenia úrokov z omeškania voči nim, mala byť vo výhodnejšom postavení oproti iným dlžníkom, podľa názoru súdu naráža aj na ústavný princíp rovnosti (čl. 12 ods. 1 Ústavy) a právo vlastníť majetok (čl. 20 Ústavy). Vedený týmito úvahami sa odvolací súd nestotožnil s názorom vysloveným v rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133). Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáha uloženia povinnosti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 761,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 761,45 eur od 13.05.2021 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 26.07.2021 platobný rozkaz sp. zn.1Up/692/2021-16, voči ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Podľa žalovaného žalobca v žalobnom návrhu neuvádza o aké zákonné ustanovenia opiera svoj nárok, teda ho nijako nekonkretizuje. Tento nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z.z., ani zo zákona č. 41/1964 Zb., Občiansky zákonník. Žalovaný má za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného. Uviedol, že faktúra ohľadom uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neexistuje vo svojom účtovníctve. Žalovaný bol toho názoru, že v konaní žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, nakoľko poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené pritom preukazuje práve žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným

na plnenie bol práve poškodený a nie žalovaný. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj na znenie ustanovenia § 524 OZ vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzkov poškodeného, ktoré v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inak povedané, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ust. § 524 OZ. K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v žalobcom predloženej zmluve o postúpení pohľadávky. Vychádzajúc zo žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (v zmysle vyššie uvedeného podľa názoru žalovaného neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálné žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom konaní. Žalovaný považoval takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo/20/2007 z dňa 28.01.2008. Žalobca zároveň žiadnym spôsobom nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V Čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 13.01.2021 síce poškodený uviedol, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise až do doručenia oznámenia o totálnej škode a nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo, a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti, avšak tento dôvod nebol žiadnym spôsobom bližšie špecifikovaný, preto ho žalovaný považuje za zjavne účelový a teda žalovaný má za to, že žalobca v tejto otázke absolútne neuniesol dôkazné bremeno. V uvedenej súvislosti žalovaný poukázal na skutočnosť, že poškodenému bola zo strany žalovaného oznámená totálna škoda na motorovom vozidle poškodeného, a to na základe Oznámenia o totálnej škode zo dňa 12.01.2021 (ktoré v prílohe žalovaný predložil). Žalovaný teda v zmysle Oznámenia o poistnom plnení priznal dobu prenájmu náhradného vozidla za 15 dní, a to od nahlásenia škodovej udalosti (30.12.2020) do oznámenia o neekonomicknej oprave vozidla (12.01.2021), pričom bol pripočítaný čas na doručenie predmetného oznámenia poštou. Žalobca zároveň od uplatňovaného nároku za prenájom náhradného motorového vozidla navyše neodrátal ani prevádzkové náklady, ktoré by poškodený inak vynaložil na prevádzku motorového vozidla, ak by poškodené nebolo. V danej súvislosti žalovaný poukázal na konštantnú judikatúru (napr. R7/1992), v zmysle ktorej je nevyhnutné od vynaložených nákladov na vypožičanie osobného motorového vozidla odpočítať náklady, ktoré by poškodený inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohol používať v dôsledku poškodenia. Zároveň žalovaný má za to, že žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný aj v časti uplatňovaných úrokov z omeškania. V tejto súvislosti poukázal na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Vzhľadom na uvedené má žalovaný za to, že uplatnené nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

5. Žalobca sa vyjadril k odporu žalovaného proti predmetnému platobnému rozkazu a navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde podľa § 19 písm. b) CSP, teda na Okresnom súde Ružomberok. Zároveň navrhol pokračovať na uvedenom súde aj s poukazom na ust. § 39 ods. 2 CSP. K odporu žalovaného žalobca uviedol, že

ho považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Vo vzťahu k námietke žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, žalobca poukázal na skutočnosti ohľadom danosti aktívnej vecnej legitimácie žalobcu uvedené v podanom návrhu na

vydanie platobného rozkazu. Námieta nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bola posúdená ako nedôvodná vo viacerých právoplatne skončených súdnych sporoch vedených proti žalovanému na tom istom alebo obdobnom skutkovom základe. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého žalobcom uplatnený nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), ani z Občianskeho zákonníka, toto je v celom rozsahu nepravdivé. Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 1 o PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ďalej žalobca poukázal na znenie § 15 ods. 1 Zákona o PZP, § 420, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalovaný v tomto spore je subjektom povinným z hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide a teda je daná aj jeho pasívna vecná legitímácia. Žalobca vo vzťahu k nutnosti a účelnosti prenájmu poukázal na to, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo

skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo. Nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva, a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Podľa žalobcu predmetné krátenie poistného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. V súvislosti s nutnosťou a účelnosťou prenájmu náhradného vozidla žalobca poukázal na závery konštatované v rozhodnutiach Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018 a zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019. Žalovaný bez akéhokoľvek vysvetlenia, preukázania alebo preverenia skutočného dátumu doručenia oznámenia o totálnej škode poškodenému, považuje za primeraný nájom len počas 15 dní, a to údajne v čase od 30.12.2020 do 12.01.2021 s pripočítaním času na doručenie. Takýto postup podľa názoru žalobcu nemožno akceptovať, okrem toho žalovaným stanovený časový rámec predstavuje 14 dní. Postup žalovaného, ktorým uznal nájom až od 30.12.2020 považuje za neprijateľný, navyše tento nebol zo strany žalovaného ani bližšie vysvetlený. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že poškodené vozidlo bolo bezprostredne po vzniku poistnej udalosti dňa 16.12.2020 nepojazdné a umiestnené v autoservise, z tohto dôvodu si dňa 17.12.2020 poškodený prenajal od žalobcu náhradné vozidlo. O skutočnosti, že škoda na ich vozidle bola vyhodnotená ako totálna škoda sa poškodená spoločnosť R - MÓDA, s. r. o. dozvedela z oznámenia, ktoré im bolo doručené dňa 13.01.2021. Všeobecne platí, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Za nutne a účelne vynaložené náklady je možné považovať všetky náklady, ktoré boli vynaložené v obvyklej výške za účelom takej reparácie vzniknutých škôd, ktorá vedie k tzv. navráteniu do pôvodného stavu (restitutio in integrum). Vo sfére majetkových škôd sa za navrátenie do pôvodného stavu považuje buď faktické navrátenie do pôvodného stavu (napríklad oprava vozidla) alebo (tam, kde faktické navrátenie do pôvodného stavu nie je možné) vyplatenie peňažného ekvivalentu nákladov vzniknutých škôd. K reparácii vzniknutej škody v súvislosti so zásadou restitutio in integrum však dôjde až vtedy, keď bude vyplatená čiastka zodpovedajúca obvyklej cene poškodeného vozidla. Náklady za prenájom náhradného vozidla je teda nutné považovať za účelne vynaložené minimálne do doby, keď bola škoda na vozidle reparovaná, a to vyplatením čiastky zodpovedajúcej vzniknutej škode. Vzhľadom k tomu je náklady na prenájom náhradného vozidla nevyhnutné považovať za nutne a účelne vynaložené až do samotnej doby vyplatenia poistného plnenia, keďže v konečnom dôsledku je poškodený aj napriek oznámeniu o totálnej škode až do poskytnutia poistného plnenia naďalej obmedzený vo výkone jeho vlastníckeho práva bez vlastného zavinenia, pričom nemá k dispozícii ani svoje opravené vozidlo a

ani poskytnuté poistné plnenie zaň. Napriek tomu však poškodený v tomto prípade ukončil prenájom a vrátil náhradné vozidlo už po doručení písomného oznámenia o totálnej škode poisťovňou, a to dňa 13.01.2021. Z postupu žalovaného zároveň vyplýva, že krátil poistné plnenie okrem iného o prevádzkové náklady počas doby prenájmu náhradného vozidla vo výške 41,81 eur. Tento postup zo strany žalovaného však nebol podložený nijakými dôkazmi ani argumentáciou, pričom nie je zrejmé, ako žalovaný dospel k predmetnej sume. Vzhľadom k tomu považuje žalobca uvedené krátenie poistného plnenia za neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného, a to s poukazom na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017. Uvedená položka by mala predstavovať náklady, ktoré by poškodenému vznikli prevádzkou jeho vlastného vozidla, k čomu žalovaný neprodukoval žiadne dôkazy, ktorými by tvrdenú skutočnosť preukázal. Žalobca poukázal tiež na to, že náklady ktoré by poškodenému vznikli používaním motorového vozidla, by podľa jeho názoru mohli byť len náklady na PHM, ktoré však poškodený znášal sám a neboli súčasťou fakturovaného nájomného. Náhrada nákladov spojených s nájmom motorového vozidla je podľa žalobcu súčasťou skutočnej škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou. Súčasťou skutočnej škody sú taktiež náklady spojené s odstraňovaním resp. zmiernením škodových dôsledkov na strane poškodeného. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, skutočná škoda bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla právneho predchodcu žalobcu. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebolo nutné prenajať náhradné vozidlo a vynaložiť náklady v celkovej výške 1 565,- eur bez DPH. Žalobca poukázal tiež na to, že žalovaný si nesplnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP, keďže nevyrozumel žalobcu v zákonom stanovenej lehote 3 mesiacov o spôsobe vybavenia jeho poistnej udalosti. V dôsledku nesplnenia uvedenej povinnosti je s poukazom na ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP namieste, aby súd v danom prípade zaviazal žalovaného na úhradu uplatneného úroku z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 OZ. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby súd vo veci konal a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 761,45 eur s prisl. a náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

6. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na jej prejednanie, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 304/2016 Z.z. o upomínacom konaní.

7. Okresný súd Ružomberok dňa 13.09.2021 v zmysle § 167 ods. 4 CSP vyzval právneho zástupcu žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia výzvy písomne vyjadrili k vyjadreniu žalobcu zo dňa 02.09.2021 k odporu žalovaného, uviedli ďalšie skutočnosti, označili dôkazy na preukázanie svojej obrany. Na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Predmetná výzva bola doručená právnemu zástupcovi žalovaného dňa 14.09.2021, no v súdom stanovenej lehote sa právny zástupca žalovaného nevyjadril.

8. V súlade s ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného ako aj jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť písomne ospravedlnili podaním zo dňa 12.11.2021 a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti v zmysle § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 24/2021 Z.z., s tým, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, pričom požiadali, aby súd žalobu zamietol ako nie dôvodnú a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobca sa v celom rozsahu pridrižava návrhu v znení vyjadrení, na ktorých nemá dôvod čokoľvek meniť a preto navrhuje žalobe v celom rozsahu vyhovieť. V súdnej veci došlo k porušeniu povinnosti zo strany poisťovne, že neukončila vec v zákonom predpísanej lehote (tri mesiace). Navyše v súdnej veci išlo o totálnu škodu, ale súčasne sú mu známe iné rozhodnutia súdov, ako aj súdna prax v súvislosti s priznávaním úroku z omeškania a v tomto prípade to ponecháva na úvahe súdu. Podotkol, že je viazaný pokynom klienta.

10. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v elektronickom súdnom spise, a to najmä návrhom na vydanie platobného rozkazu, zmluvou o prenájme č. 92/2020 zo dňa 17.12.2020, protokolom o prenájme náhradného motorového vozidla č. 92/2020, čestným prehlásením zo dňa 13.01.2021, faktúrou č. 0042021 vystavenou dňa 13.01.2021 splatnou dňa 20.01.2021, zmluvou o

postúpení pohľadávky zo dňa 13.01.2021, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 13.01.2021, uplatnením náhrady škody z postúpenej pohľadávky zo dňa 13.01.2021, oznámením o poistnom plnení Komunálna poisťovňa Vienna Insurance group zo dňa 28.04.2021, dokladom o úhrade sumy 803,55 eur, platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1Up/692/2021 zo dňa 26.07.2021, odporom proti platobnému rozkazu, oznámením o totálnej škody ku škodovej udalosti č. 8014428071 zo dňa 12. 01. 2021, vyjadrením k odporu a návrhom na pokračovanie v konaní, ospravedlnením a súhlasom žalovaného s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti, a na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil a ustálil skutkový a právny stav:

11. Podľa čl. 8 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. ďalej len CSP), strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

12. Podľa § 19 písm. b) CSP, popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

13. Podľa § 185 ods. 1, 2 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 4 ods. 1, 2 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20150401>> alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

15. Podľa § 11 ods. 6 písm. a) a b) Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

16. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

17. Podľa § 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení, poistné pri poistení zodpovednosti podľa tohto zákona sa stanovuje vo výške zabezpečujúcej splniteľnosť všetkých záväzkov poisťovateľa vyplývajúcich z poistenia zodpovednosti vrátane tvorby rezerv podľa osobitného predpisu.4) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20190101>> Poistným obdobím je spravidla jeden kalendárny rok, prípadne kratšie obdobie. Spôsob platenia poistného, dĺžka poistného obdobia a splatnosť poistného určujú všeobecné poistné podmienky. Pri určení výšky poistného v poistnej zmluve pri poistení zodpovednosti podľa tohto zákona je poisťovateľ povinný zohľadňovať celkový predchádzajúci škodový priebeh poistenia zodpovednosti poistníka, a to zľavou na poistnom, ak je

priebeh poistenia zodpovednosti bez škody, alebo prirážkou k poistnému, ak sa vyplatí poistné plnenie z poistenia zodpovednosti.

18. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi20) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20150401>> a je povinný tento nárok preukázať.21) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20150401>>

19. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

20. Podľa § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

22. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. V prejednávanej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 16.12.2020 došlo v Ružomberku ku škodovej udalosti spôsobenej poškodenému - spoločnosti R -MÓDA, s.r.o., so sídlom Pod Paračkou 62, 034 95 Likavka, IČO: 44672811, na motorovom vozidle značky BMW X5, EČV: RK630AU. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Volkswagen Golf, EČV: RK173CB povinne zmluvne poisteného v poisťovni žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. 8006741500. Zmluvou o nájme č. 92/2020 zo dňa 17.12.2020 žalobca ako prenajímateľ a poškodený (spoločnosť R - MÓDA, s.r.o.) ako nájomca uzavreli zmluvu o nájme motorového vozidla Volkswagen Passat Variant BiTDI, EČV: ZA972JB na dobu od 17.12.2019 do 13.01.2021 s denným nájomným 55,- eur bez DPH (s DPH 66,- eur). Jednorázový poplatok za pristavenie a odobratie vozidla bol 25,- eur bez DPH. Toho istého dňa, t.j. 17.12.2020 žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca uzavreli protokol o prenájme náhradného vozidla č. 92/2020, a to Volkswagen Passat BiTDI, EČV: ZA972JB, bolo prevzaté dňa 17.12.2020 a dňa 13.01.2020 vrátené. Žalobca vystavil poškodenému dňa 13.01.2021 faktúru č. 0042021 splatnú dňa 20.01.2021 na sumu 1 565,- eur bez DPH za prenájom náhradného motorového vozidla od 17.12.2020 do 13.01.2021 (t.j. 28 dní) súčasťou, ktorej bol aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla 25,- eur bez DPH. Poškodený ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 13.01.2021 za odplatu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému vo výške 1 565,- eur bez DPH s príslušenstvom a právami s ňou spojenými z titulu poistného plnenia, ktorá odplata zodpovedá sume 1 565,- eur bez DPH z titulu faktúry č. 0042021. Vzájomné nároky, a to úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom zmluvy započítali. Žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Poškodený čestným prehlásením zo dňa 13.01.2021 vyhlásil, že mal od žalobcu zapožičané náhradné motorové vozidlo Volkswagen Passat Variant BiTDI, EČV: ZA972JB od 17.12.2020 do 13.01.2021 z dôvodu, že jeho poškodené vozidlo po poistnej udalosti č. 8014428071 zo dňa 16.12.2020 bolo v autoservise, až do doručenia oznámenia o totálnej škode poisťovňu (žalovaným). Zároveň prehlásil, že v uvedenom období nemal k dispozícii iného vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný, z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Poškodený oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 13.01.2021. Žalobca si listom zo dňa 13.01.2021 uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky. Listom zo dňa 12.01.2021 žalovaný oznámil poškodenému totálnu škodu na motorovom vozidle poškodeného. Podľa oznámenia o poistnom plnení zo dňa 28.04.2021 žalovaný žalobcovi oznámil, že z fakturovaných 28 dní bolo priznaných 15 dní, a to od nahlásenia

škodovej udalosti (30.12.2020) do oznámenia o neekonomickej oprave vozidla (12.01.2021) a bol tiež pripočítaný čas na doručenie tohto oznámenia poštou. Okrem toho žalovaný odpočítal od poistného sumu vo výške 41,81 eur, titulom nákladov, ktoré by vznikli užívaním poškodeného motorového vozidla, podľa najazdených kilometrov na prenajatom vozidle. Žalovaný žalobcovi uhradil z titulu poistného plnenia dňa 28.04.2021 sumu 803,55 eur.

24. Vo vzťahu k námietke žalovaného týkajúcej sa aktívnej vecnej legitímácie žalobcu posudzovanej v nadväznosti na posúdenie (ne) platnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky a judikát NS SR sp. zn.4ObO 20/2007 zo dňa 29.01.2008 súd uvádza, že postupovaná pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré boli obsahom Zmluvy o postúpení, a to odplatosť postúpenia (a tá bola dohodnutá v bode 4 Zmluvy o postúpení pohľadávky) a na vzájomné započítanie pohľadávok obsiahnuté v bode 5 tejto zmluvy. K zániku záväzku z faktúry č. 0042021 vo výške 1 565,- eur bez DPH došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnutie náhradného vozidla oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Vzájomné pohľadávky u právneho predchodcu žalobcu (poškodeného) a žalobcu boli vysporiadané, keďže nárok na úhradu odplaty za postúpenie budúcej pohľadávky a nárok na úhradu nájomného za náhradné vozidlo, sa podpisom Zmluvy o postúpení pohľadávky započítali, čím reálne došlo k ich úhrade a zániku (§ 580 Občianskeho zákonníka). V zmysle ust. § 581 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno započítaním vyrovnáť aj pohľadávky uvedené v ods. 1 a 2.. Súd je potom názoru, že žalobca je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia voči žalovanému, ktorý napokon túto právnu skutočnosť uznal, keďže poistné plnenie - jeho časť poukázal práve žalobcovi po tom, čo mu bolo oznámené postúpenie pohľadávky a po tom, čo žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti. Ak by mal žalovaný akékoľvek pochybnosti o postúpení predmetnej pohľadávky nepoukázal by krátené poistné plnenie na účet žalobcu. O aktívnej vecnej legitímácii žalobcu niet dôvodu pochybovať, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k postúpeniu pohľadávky a jej príslušenstva a k postúpeniu všetkých práv s tým spojených podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žiadne dôvody, pre ktoré by mala byť Zmluva o postúpení pohľadávok absolútne neplatná súd nezistil. Pokiaľ teda žalovaný namietal neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti vyhodnotil predmetnú námietku žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu ako nedôvodnú.

25. Čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie, táto je na strane žalovaného rovnako daná a vyplýva priamo z § 15 ods. 1 zákona o PZP, podľa ktorého poisťovateľ, t.j. žalovaný uhradza poškodenému náhradu škody.

26. V danej veci nebolo sporné, že poškodený dňa 17.12.2020 uzavrel so žalobcom zmluvu o nájme č. 92/2020, na základe ktorej si od žalobcu prenajal motorové vozidlo značky Volkswagen Passat Variant BiTDI, EČV: ZA972JB a to na obdobie od 17.12.2020 do 13.01.2021, pričom nájom skočil dňa 13.01.2021. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ (žalobca) nájomcovi (poškodenému) dňa 13.01.2021 faktúru č. 0042021 za prenájom vozidla v dĺžke 28 dní vo výške 1 565,- eur bez DPH (súčasťou fakturovanej sumy bol aj jednorázový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25,- eur bez DPH). Zo zmluvy o nájme č. 92/2020 ako aj z vystavenej faktúry č. 0042021 je zrejmé, že bolo prenájaté vozidlo Volkswagen Passat Variant BiTDI, EČV: ZA972JB. Listom zo dňa 12.01.2021 žalovaný oznámil poškodenému totálnu škodu - neekonomickú opravu na jeho vozidle. Z listinného dôkazu vyhotoveného žalovaným - Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 28.04.2021 vyplýva, že žalovaný oznámil žalobcovi, že mu poskytne poistné plnenie vo výške 803,55 eur s tým, že z fakturovaných 28 dní bolo priznaných 15 dní, a to od nahlásenia škodovej udalosti do oznámenia o neekonomickej oprave vozidla, a tiež bol pripočítaný čas na doručenie tohto oznámenia poštou. Okrem toho žalovaný znížil žalobcovi poistné plnenie za náklady v sume 41,81 eur, t.j. za náklady, ktoré by mu vznikli používaním vlastného motorového vozidla. Dňa 28.04.2021 poskytol žalovaný žalobcovi poistné plnenie za nájom náhradného motorového vozidla poškodeným vo výške 803,55 eur.

27. V predmetnej veci tak bolo sporné nepriznanie poistného plnenia žalovaným v rozsahu 13 dní za dobu prenájomu náhradného vozidla od 17.12.2020 do 29.12.2020, ktoré nepriznanie poistného

plnenia súd vyhodnotil ako nedôvodné. Žalovaný v tejto súvislosti tvrdil, že poškodenému bola z jeho strany oznámená totálna škoda na motorovom vozidle poškodeného, a to na základe oznámenia o totálnej škode zo dňa 12.01.2021, a teda žalovaný v zmysle oznámenia o poistnom plnení priznal dobu prenájmu náhradného vozidla za 15 dní od nahlásenia škodovej udalosti (30.12.2020) do oznámenia o neekonomicknej oprave vozidla (12.01.2021) a pripočítania času na doručenie predmetného oznámenia poštou. Súd zdôrazňuje, že pokiaľ ide o oprávnenú dobu nájmu, resp. oprávnené obdobie, počas ktorého je možné preplatenie nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla, súd má v zmysle ust. § 11 ods. 6,7 zákona ZoPZP za to, že jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o poistnom plnení a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok poškodenému ako oprávnenému. Súd je toho názoru, že až do momentu, kým poisťovateľ poškodenému neoznámí ukončenie poistnej udalosti, neoznámí poistné plnenie a v akej výške mu poistné plnenie poskytne, má poškodený nárok na náhradné vozidlo. Až do dňa nasledujúceho po tomto oznámení poškodený nemá nárok na náhradné vozidlo a od tohto momentu poškodenému teda nevzniká ani právo na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla. Z výsledkov vykonaného dokazovania v predmetnej veci je zrejmé, že a medzi stranami sporu zároveň aj nesporné, že žalovaný oznámil žalobcovi listom zo dňa 28.04.2021 výšku poistného plnenia 803,55 eur. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že poškodené vozidlo bolo bezprostredne po vzniku poistnej udalosti dňa 16.12.2020 nepojazdné a umiestnené v autoservise, z ktorého dôvodu si poškodený prenajal od žalobcu náhradné vozidlo. O skutočnosti, že škoda na ich vozidle bola vyhodnotená ako totálna škoda sa poškodený dozvedel z oznámenia zo dňa 12.01.2021, ktoré mu bolo doručené dňa 13.01.2021. Poškodený mal v tomto prípade prenajaté náhradné vozidlo len na nevyhnutnú dobu, nakoľko o ukončení šetrenia poistnej udalosti sa poškodený, resp. žalobca dozvedel až z predloženého oznámenia žalovaného o výške poistného plnenia zo dňa 28.04.2021, pretože až v tento deň mu žalovaný definitívne oznámil, že škodovú udalosť posúdil ako totálnu škodu a v akej výške mu poskytne poistné plnenie. Poistné plnenie vo výške 803,55 eur vyplatil žalovaný žalobcovi dňa 28.04.2021. Náklady vynaložené poškodeným ako účastníkom dopravnej nehody na náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou - dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený, a to právny predchodca žalobcu. Žalobca má tak právo na preplatenie prenájmu motorového vozidla za celú dobu užívania náhradného motorového vozidla, t.j. od 17.12.2020 do 13.01.2021. Súd poukazuje na to, že z predložených listín nepochybne vyplýva nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodeným, keďže vozidlo mal poškodený nutne k dispozícii od 17.12.2020 do 13.01.2021. Súd zároveň konštatuje, že čestným prehlásením poškodeného zo dňa 13.01.2021 mal preukázané, že poškodený - (spoločnosť R - MÓDA, s.r.o.), si prenajal náhradné motorové vozidlo na dobu od 17.12.2020 do 13.01.2021 v trvaní 28 dní, nakoľko jeho motorové vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 8014428071 zo dňa 16.12.2020 v autoservise, do doručenia oznámenia o totálnej škode poisťovňou. Zároveň prehlásil, že po uvedení doby nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného motorového vozidla bol neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Ide teda o účelne vynaložené náklady. Škoda definovaná ako nájomné za zapožičanie náhradného vozidla je podľa názoru súdu škodou, ktorá sa kryje z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu.

28. Čo sa týka zníženia poistného plnenia o vlastné prevádzkované náklady súd poznamenáva, že k uvedenému postupu žalovaný v rozpore so zákonom neposkytol podrobnejšie vysvetlenie ani neprodukoval žiadne dôkazy. Súdu neuviedol ako dospel k sume - 41,81 eur. Uvedené konanie žalovaného súd posúdil ako svojvoľné. Z ničoho nevyplýva konkrétna žalovaným znížená suma poistného plnenia - 41,81 eur. Krátenie poistného plnenia v tomto smere nebolo žalovaným podložené nijakými dôkazmi a ani argumentáciou. Bolo procesnou povinnosťou žalovaného okrem samotného popretia skutkových tvrdení žalobcu podľa § 151 ods. 1 CSP, preukázať svoje vlastné tvrdenia o dôvodnosti takéhoto postupu. To žalovaný v konaní neučinil, čím neuniesol dôkazné bremeno skutkových tvrdení uvádzaných v rámci svojej procesnej obrany. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany - popretie skutkových tvrdení protistrany podľa § 151 ods. 2 CSP je nerozlučne spojené so splnením dôkaznej povinnosti podľa čl. 8 CSP, teda s označením alebo s predložením dôkazov o obsahu uvedeného popretia. Tvrdenia žalovaného zostali výlučne v rovine nepreukázaných tvrdení. Žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia o znížení poistného plnenia z titulu vlastných prevádzkových nákladov - 41,81 eur.

29. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 803,55 eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 761,45 eur uplatnená

dôvodne (uplatnená suma 1 565,- eur bez DPH - priznaná suma 803,55 eur = žalovaná istina 761,45 eur), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1,2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

30. Súd vykonané dokazovanie hodnotil v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na citované zákonné ustanovenia súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žaloby tak, ako vyplýva z výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Je nepochybné, že poškodený si zapožičal vozidlo na základe písomnej zmluvy s riadne dohodnutou cenou nájmu, a to po dobu zotrvania vozidla v oprave, pričom dĺžka nebola poškodeným ovplyvniteľná, a tieto náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodeného na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou. Súd nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenému, resp. žalobcovi náklady nájmu v plnej výške, pokiaľ žalovaný namietal dĺžku nájomného, relevantným spôsobom nepreukázal opodstatnenosť takej námietky. Súd posúdil, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je žalovaná istina, t.j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal.

31. V závere súd dodáva, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Z tohto dôvodu sa súd zaoberal len podstatnými námietkami vo vzťahu k prejednáwanej veci, ktoré považoval z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci za relevantné.

32. Na základe uvedených skutočností a podľa citovaných zákonných ustanovení zaviazal súd žalovaného na zaplatenie žalovanej istiny žalobcovi, predstavujúcej náklady za nájom náhradného motorového vozidla.

33. Vo zvyšnej časti súd rozhodol o zamietnutí žalobného návrhu, a to pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania. V tejto súvislosti súd vychádzal z aktuálnej rozhodovacej praxe, konkrétne zo záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu SR - rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, podľa ktorého peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) Zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťovej udalosti. Ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poisťovej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarcu totiž v § 11 ods. 8 uvedeného zákona jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (OZ). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného

zákona. Z dikcie tohto ustanovenia (§ 11 ods. 6 písm. a/, b/) je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu zrejmé, že žalovaný si splnil povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2011 Z.z., a to listom zo dňa 28.04.2021 (Oznámenie o poistnom plnení). Správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plnenie je pritom irelevantný, nakoľko v zmysle citovaného uznesenia je poisťovateľ povinný „len“ poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému. To, že žalovaný neodôvodnil odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nespĺnil vôbec a následne prijať záver, že nespĺnením tejto povinnosti sa dostal v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. do omeškania. Žalovaný si teda svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnil, a preto nebol povinný uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostal s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol o zamietnutí žalobného návrhu pokiaľ sa týka uplatneného úroku z omeškania.

34. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a to tak, že žalobcovi, ktorý bol v podstatnej časti konania úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd mal za to, že neúspech žalobcu v tomto konaní spočíval len v nepatrnej časti (úroky z omeškania). O výške trov konania rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti

(Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov; ak ide o rozhodnutie vo veciach maloletých detí - rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia.